

Posudek vedoucího práce: Dominik Kuna, *Goethova teorie barev*

Doc. PhDr. Ladislav Benyovszky, CSc

Kolega Kuna se ve své diplomové práci zabývá nelehkou problematikou Goethova teorie barev. To je úkol velmi těžký a široký. Neudivuje proto, že velká část práce (přibližně 2/3) je věnována úsilí správně zafixovat výzkumné pole a přístupové cesty k této fenomenální oblasti. Tím se zabývá nejen kap. 3. a 4., jež jsou věnovány stručné charakteristice Newtonovy teorie a krátké diskusi Steinerova přístupu ke Goethovi – možná je zde třeba říci, že Steiner byl prvním pořadatelem Goethových přírodovědných spisů a „otevřel oči pro Goetheho“ dle jeho vlastních slov např. již Hoffmeisterovi -, nýbrž vlastně i celá obsáhlejší a dále vnitřně členěná kap. 5. usilující nastínit vzájemnou blízkost Goethova zkoumání jevů a fenomenologie Heideggerovy. Výsledkem těchto „příprav“ je na straně jedné kontrolované přijetí Steinerova vidění specifčnosti Goethova přístupu jako tematizace „nesmyslového ve smyslovém“, tzn. jako „bezprostředního zření idejí“, jak to nazýval Schiller, což mám za jednoznačně pozitivní; na straně druhé vlastně ale i to, že z hlediska rozsahu práce jako celku tato ve výsledku nevyváženě obsáhlá přípravná pasáž vtiskuje práci charakter „teoreticko – přípravného textu“, jak píše autor sám na s. 41, a slušela by vlastně knize o mnohem větším rozsahu (Autor to tak původně zamýšlel?). Výklad barev sám je ale i v této své relativní (vztažně k přípravě) stručnosti věcně přiměřený.

Vzhledem k tomuto charakteru práce i závěrečným „poznámkám“ předpokládám, že se kolega Kuna hodlá Goethově teorii věnovat i nadále a práce rozhodně ukázala, že je k tomu kompetentní a nastínila možné směry dalšího výzkumu této Goethovy od počátku právě tak pozoruhodné jako i diskusní teorie. Pro mne nejzajímavějším tématem diskuse nad prací je Goethovo členění barev samých a jeho kritéria, případně jejich základní vymezení.

Jako pro obhajobu práce výchozí hodnocení navrhuji *velmi dobrou*.

V Praze 17.1. 2024